

Nella Lenders (1866-1963) (Lindere Nella) **schreef in mei 1959**

De Klepel van de Neerkant was zo welwillend voor mij een plaatsje af te staan, waarin ik, als oudste, die het schrijven nog met een ganzeveder leerde, van mijn vroegere belevenissen wat wil vertellen,

Wij zijn in 1890 vanuit Meijel te Neerkant komen wonen. De boeren, die hier een paard hadden, kwamen ons halen met de hoogkar.

Op de voorste, waarover een witte huid gespannen was, mochten mijn moeder en ik plaatsnemen. Ik hoor Hensen Has (J. Rooijakkers) in mijn herinnering nog met de zweep knallen, dat kon niet iedereen en dat hoorde er zo bij!

Bij aankomst stond het "Welkom" met wit zand op de vloer geschreven. De jongens werden getrakteerd op erwtensoep en spekpannekoeken van echt boekweitmeel. De moeder van Hannes en Toon Martens had het klaar gemaakt. Zij was onze eerste buurvrouw en woonde waar nu de Boerenleenbank is. Dorpsplein en Dorpsstraat waren nog een zandstraat, dus niet verhard. De Hoofdweg liep toen nog over de Moosdijk.

Er waren, meen ik zo om de 600 Parochianen, vanaf J. Gerardts het eerste huis rechts tot bij Hannes Hoeben op de Heitrak, Van hier tot bij het kapelletje stonden, volgens mijn telling, 10 woningen. Langs de weg bij nr. 8 was een herberg; met een vaatje bier en enkele glazen was men klaar. Vergunning behoefde niet aangevraagd te worden. Een bier kostte toen 5 cent een groot glas en.....het was niet slecht.

Het St. Vincentiushuis werd in 1917 gebouwd. Wat waren Pastoor van der Zande en wij blij toen we de eerste zusters zagen; Zr. Reseria, Zr. Egidea, overste Zr. Regina, Zr. Servaes de kokkin, Zr. Rosa en Zr. Fidelia, hoofd van de meisjesschool.

Wat hebben de zusters veel voor de Neerkantse Jeugd en voor ons gedaan en doen het nu nog; we zouden de zusters niet kunnen en niet willen missen.

De telefoon dateert vanaf 1912. De Gemeente betaalde voor de bediening 90 gulden 's jaars. Er was ook maar één aansluiting nl. de boterfabriek.

De éérste fiets had meester Gerold, ons eerste schoolhoofd en er was veel belangstelling voor (voor de fiets natuurlijk) en ook voor de meester, maar dat is een ander verhaal.

Toen de radio zijn intrede deed, zei van Rijt, een Neerkants bekend type, (hij was naar Helmond geweest): "Vandaag heb ik Londen en Parijs gehoord, 't is ongelooflijk en toch waar!" Ja het was waar; de wetenschap had het zover gebracht.

Electrische straatverlichting en waterleiding brachten ons vele verbeteringen. Ik heb altijd graag met de mensen en de vooruitgang meegeleefd, ook voor jeugdverenigingen en muziek voel ik veel! (92 jaar).

De oorlog was voor ons een ramp, die God ons overzond; in Zijn wijze bestiering lagen Zijn bedoelingen en het "waarom", maar God heeft ons ook weer de helpende hand gereikt.

Onze kerk werd verwoest. Nu hebben wij weer een nieuwe en prachtige kerk. Onze vorige Pastoor zal er wel hoofdbreken en zorgen nee gehad hebben. De Heer die hem opriep zal hem, die voor Hem een Huis bouwde, wel rijkelijk beloond hebben.

Ik mag Onze Lieve Heer ook wel dankbaar zijn, die mij zolang spaarde, dat ik dit alles nog mee kan maken, en dat, nu ik Hem in de kerk niet meer bezoeken kan, Hij elke week tot mij komt. Wat een voorrecht!

En tot besluit wens ik in de toekomst voor alle lieven mensen, die dit lezen, het allerbeste.

1959 Lindere Nella